

KOMM OG REG DEP
01 DES 2005
OS/ 2258 -54
451.0
BYG BØY GAH

Det Kongelige Kommunal- og
Regionaldepartement
Postboks 8112 Dep

0032 Oslo

Oslo, 30.11.2005
NPE/PBL

Deres ref.: 05/2258-1 GAH

HØRING – NOU 2005:12 MER EFFEKTIV BYGNINGSLOVGIVING II

Vi viser til ovennevnte og vedlegger vårt tilsvaer på de forslagene til forandringar av plan- og bygningsloven som omhandler skilt og reklame.

Med vennlig hilsen
Clear Channel Norway AS

Nils Petter Eckhoff

Vedlegg

NOU 2005:12 – Høringsuttalelse vedr. skilt og reklame

Det henvises til NOU 2005:12 og de forslagene til forandringer av plan- og bygningsloven som omhandler skilt og reklame.

Situasjonsbeskrivelse:

Utendørs skilt og reklame har de siste 10-15 årene med rette blitt viet mye offentlig oppmerksomhet, noe som også har kommet til uttrykk i de siste revisjonene av både vegloven og plan- og bygningsloven. Håndbøker og veiledere har sett dagens lys, og flere kommuner har nye og oppdaterte retningslinjer og vedtekter til pbl's § 107, gjerne basert på den samme litteraturen. Dette hadde man håpet skulle føre til kortere saksbehandlingstid og større forutsigbarhet i behandlingen av reklamesaker.

Allikevel er situasjonen fremdeles preget av lang saksbehandlingstid og svært ulik håndtering av reklamesaker. En omfattende søknadsprosess har gått på bekostning av kontroll med og saksbehandling av tiltak i strid med materielle og formelle krav i loven, hvilket fører til at mange aktører ikke finner det bryet verdt å sette i gang en komplisert byggesak for – etter manges mening – et ganske ubetydelig tiltak: det er fremdeles lettere å be om tilgivelse enn tillatelse.

Søknadsplikt:

Den siste revisjonen av plan- og bygningsloven skulle gjøre søknadsprosessen noe enklere. Noen tiltak ble gjort meldepliktige (§ 86 a), og størrelseskravene ble lempet. Dette var et skritt i riktig retning, men det er usikkert om det egentlig har hatt noen praktisk betydning for tiltakshavere, ansvarlige foretak og kommunene.

Det nye lovforslaget er, derimot, et skritt i feil retning, der alle skilt- og reklametiltak nå gjøres søknadspliktige etter § 20-1 i), selvom det åpnes for at "mindre tiltak utendørs" kan fritas for søknadsplikten (§ 20-3 d). Her er det departementet gjennom forskrift som skal bestemme hvilke typer tiltak som fritas.

Vi føler at dette kan være utilstrekkelig, både for vår bransje og kommunene, og vi anbefaler at kommunene gjennom lokale vedtekter selv kan bestemme hvilke tiltak de ønsker kontroll med gjennom søknad – under visse lovpålagte forutsetninger:

1. Skilt- og reklametiltak (i tiltaksklasse 2) opprettholdes som i dag med søknadsplikt hjemlet i § 20-1 i).
2. Mindre skilt- og reklametiltak (tiltak i tiltaksklasse 1) fritas helt for søknadsplikt, forutsatt følgende:
 - a. tiltaket er utført av foretak med sentral foretaksgodkjennelse (se anmerkninger under) og merkes med foretakets navn og telefonnummer;
 - b. kommunen har en "moderne" og oppdatert vedtekt, alt. retningslinjer, til pbl's § 30-3;
 - c. kommunen forplikter seg til å benytte frilagte ressurser til økt kontroll og saksbehandling av prioriterte tiltak som åpenbart er i strid med materielle og formelle krav gitt i lov og/eller vedtekt;
3. Ved dyre eller potensielt kontroversielle tiltak kan tiltakshaver kreve å få behandlet søknad om tillatelse hos kommunen etter § 20-1 i).

Det kan tenkes at disse endringene er mulig å få til gjennom den foreslåtte lovteksten (§ 20-3 d) og f) og forskrift som presiserer punktene over, alternativt bør skilt, reklame og lignende tas inn i § 20-3.

Foretaksgodkjennelser:

Etter at tradisjonelle skiltforetak uten spesialkompetanse, som ofte ligger langt unna slike foretak, ikke lenger kan stå som ansvarlig søker, prosjekterende, utførende, osv. av sine egne tiltak gjennom fjerningen av spesialkoden 295, har foretakene - i beste fall - vært prisgitt kommunene for lokal foretaksgodkjennelse. Ved at lovendringen foreslår å fjerne denne *overgangsordningen* som den i sin tid var ment som, fratas disse foretakene muligheten til å stå som ansvarlig søker, prosjekterende, osv. av tiltak som de fleste av dem faktisk har spisskompetanse på, all den stund de færreste har arkitektfaglig kompetanse.

Konsekvensene av dette kan være at en hel bransje utelukkes fra byggebransjen, at enda færre foretak ser seg tjent med å søke om tillatelser for søknadspliktige tiltak, og at det blir enda vanskeligere for kommunene å fange opp en enda større mengde "lovløse" aktører.

Det anbefales derfor å gjeninnføre en særkode for skilt-foretak, gjerne gjennom større krav til sentral foretaksgodkjennelse for denne typen foretak og en aktiv oppfølging av foretakene som søker om og får sentral foretaksgodkjennelse.